

2.1/41

BOJ PROTI PARAŠUTISTŮM

Por.děl. M.

I.

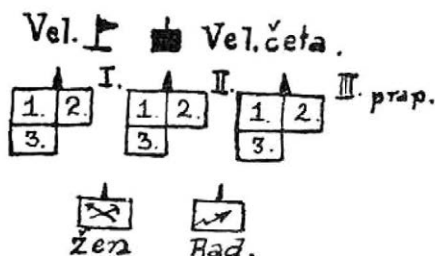
ORGANISACE A POUŽITÍ PARAŠUTISTICKÝCH JEDNOTEK

Nejaktuálnější ze všech problémů této války jest invase britských ostrovů. Tento pokus může být proveden kombinovaným způsobem, jednak ze vzduchu, jednak po moři. Snahou nacistického útočníka bude zdolati pobřežní opevnění z týlu, a to pomocí vysazených parašutistů. Druhá důležitá úloha těchto jednotek jest po dobytí pobřežního pásma zajistiti určitá předmostí a umožniti takto vylovení vojska. Kromě vysazování jednotek v pobřežním pásmu lze počítati i s dalším vysazováním vojsk v důležitých prostorech v zázemí, s úkoly, zničení tam průmyslové a komunikační objekty, vnést nepořádek do vojska obránce a vzbuzovat paniku mezi civilním obyvatelstvem. Pokus vysaditi parašutisty hromadně v Anglii může být proveden jen jednou. Dlouhá doba, potřebná k výrobě leteckého materiálu a k výcviku parašutistických jednotek, sotva dovolí Hitlerovi obnoviti tento manévra.

Parašutistické jednotky se dělí na jednotky lehkého a těžkého typu. Lehké parašutistické jednotky — s výzbrojí a výstrojí, která umožní jejich vysazení padákem (automatické pušky, lehké a těžké kulomety, minomety). Úkolem těchto jednotek je zajistiti prostory (letišť) pro přistání jednotek těžkých, vyzbrojených již doprovodnými zbraněmi, útočnou vozbu a dělostřelectvem.

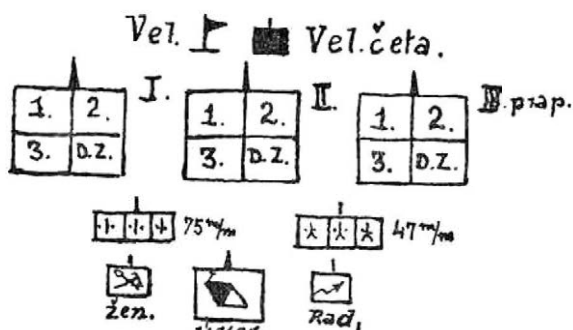
Nacistické Německo disponuje dopravními letadly s průměrnou únosností 5.380 kg. Přeprava jedné parašutistické brigády typu A si vyžaduje celkem 72 až 80 letounů, typu B 161 až 170 letounů, při čemž je zajímavé konstatovati, že doprovodné a jiné těžké zbraně zatěžují dopravu 56 %. Proto jest vysazení dělostřeleckých jednotek, u kterých se nejedná jen o dopravu samotných děl a střeliva, ale hlavně dopravních prostředků (cheniletty) — ne hospodárné a lze předpokládati, že parašutistické jednotky mají jen v omezeném počtu dělostřelectvo a podporují svůj postup spíše bombardováním ze vzduchu.

Brig. Typ. A.

Star: asi 1550 mužů.
Výzbroj: 162 l. K; 18 t. K; 18 min.
Váha: 220.000 Kg.

Brig. Typ. B.

Star: asi 3000 mužů
Váha: 800.000 Kg.

Z přílohy vidíme, jak značné síly se dají dnes přepravit letadly, a že napadení Anglie ze vzduchu není ani z daleka tak fantastické, jak by se zdálo. Vezmeme-li jako základ k úvaze počet 1.000 dopravních letounů (ačkoliv jich dnešní Německo má určitě víc, snad 2.500 až 3.000 a ačkoli k dopravě materiálu, hlavně střeliva, se dá používat i strojů bombardovacích), tak zjistíme, že těmito můžeme přepravit asi 6 brigád typu B, celkem 18.000 mužů najednou.

Blízké letecké základny nepříteli pak umožňují až 5 koloběhů denně, což by znamenalo s tisíci letadly přepravu 100.000–110.000 mužů do Anglie.

Nutno ale počítat s určitými těžkostmi vysazení. U jednotek, vyskakujících padákem, bude to jejich rozptýlenost v terénu a obtížnost jich shromáždění. U jednotek vyložených na zemi je zase otázka, zdali je možno najít letiště, které by umožnilo přistání strojů ve značném množství. Proto je hromadné

č. 1/41
vysazení možné jen v několika sledech a na několika místech. K vysazení prvních sledů parašutistických jednotek (brigády typu A) jsou vhodné zvláště časně hodiny ranní (02.00–06.00). Jsou to jednotky menší, družstva nebo čtyři, vybavené radio-stanicí (vysílací). Jejich úkolem jest především připravit shromáždění jednotek dalších sledů, vésti dopravní letadla do prostoru vysazení a udati podle sluchu správný okamžik pro seskok parašutistů.

Asi 60 minut po vysazení prvního sledu je vysazen valný sled na několika místech. Celkem na příklad 6 brigád typu A (480 dopravních letounů ve skupinách po 80, celk. počet 9.000 mužů). První 4 brigády s určením zajistití prostor kolem letiště, další 2 pro obsazení samotného letiště a pro přípravu přistání dalších těžkých jednotek.

Je samozřejmé, že i z brigády typu B přistanou jenom letouny s těžkým materiálem (asi 90 letounů), z ostatních vyskakuje mužstvo jednotek padáky.

Základní podmínky pro použití parašutistů jsou tyto:

- 1.) Vysazení je provedeno plánovitě v souvislosti s operacemi útočníka.
- 2.) Útočník si zajistí leteckou převahu nad prostorem vysazení.
- 3.) Parašutisté jsou použiti s překvapením proti nepříteli, který není proti nim připraven vůbec anebo jen částečně.
- 4.) Jejich vysazení zajistí úspěch jen proti soupeři morálně méněcennějšímu, při příznivých povětrnostních podmínkách a v takovém terénu, který umožní rychlé shromáždění.

Parašutistické jednotky byly vysazeny ve Francii, Belgii a Holandsku, buď v blízkém týlu neb v zázemí nepřítele.

V prvním případě s úkolem obsadití před ustupujícím nepřítelem důležité přechody a křižovatky, vnášet do řad nepřítele ještě větší zmatek a znemožnití takto znovuzaujetí obranné sestavy. Když se používalo parašutistů přímo v zázemí, bylo jejich úkolem desorganisovatí spojení mezi zázemím a frontou a znemožnití takto použití záloh napadeného.

Zpravidla tvořili parašutisté nepravidelné oddíly, jichž síla, složení a výzbroj byly různé, podle daných úkolů. Způsob jejich činnosti se řídil účelem, situací a prostředky. Vyznačoval se vyhledáváním překvapení a pohyblivostí. Byly to náhlé, krátké a prudké údery na důležité objekty, nebo na vojenské oddíly, převozy a pod. Přímému boji s přesilou se vyhýbali.

OBRANNÁ OPATŘENÍ PROTI PARAŠUTISTŮM

Opatření v týlu a v zázemí

Opatření proti parašutistům v blízkém týlu záleží v přímé ochraně týlových zařízení strážemi, osádkami a pohyblivými jednotkami. Stráže, dostatečně zásobené střelivem, kladou odpor na místě. Osádky v obsazených místech jsou vybaveny pojitky (obrněná auta), postaví stráže a hotovosti. Jsme-li v území, kde obyvatelstvo s nepřítelem sympatisuje, je zapotřebí zabavit radiové přístroje, omezit pohyb obyvatelstva, zvláště ve večerních a nočních hodinách.

Šachovitě rozmístěné pohyblivé jednotky (pěchota na autech) sestavené z počtu záložních jednotek v týlu jsou na důležitých místech neustále v pohotovosti k zasazení. Tím dostávají zadní sledy pěchoty, a SPO nové úkoly: chránit tyl obranné sestavy. Území je rozděleno na okruhy. Dobré a spolehlivé spojení mezi velitelem okruhu, pohyblivými jednotkami a strážemi jest předpokladem k úspěšnému zdolání parašutistů.

Obrana zázemí vyžaduje, aby důležitá místa jako nádraží, mosty, továrny a letiště byla chráněna vojenskými strážemi, méně důležité objekty mohou býti svěřeny civilní obraně.

K útočnému boji proti parašutistům je třeba zvláštních jednotek. Jsou to šachovitě rozmístěné vojenské posádky. Síla, složení a vzdálenost mezi jednotlivými posádkami bude různá. Silně je třeba střežití tyl pobřežního pásma; ve vnitrozemí také prostory důležité s hlediska průmyslového a komunikačního.

Jejich složení a výzbroj záleží na úkolech a na terénu, přičemž však jest nutné organisovati tyto jednotky tak, aby byly s hlediska velení a s hlediska výzbroje snadno dělitelné na jednotky menší, podle potřeby v různých kombinacích, z nichž každá je schopna k samostatnému vedení boje. Průměrné složení takové posádky by bylo na příklad:

- 1.) 1 jezd. eskadrona (3 čety)
- 2.) 1 četa obrněných aut
- 3.) 1 rota motoristů nebo cyklistů
- 4.) 1 prapor motorisované pěchoty s rotou BZ
- 5.) 1 baterie KPÚV
- 6.) 1 baterie lehkých kanonů
- 7.) 1 četa ženijní a 1 radiočeta

Kromě těchto posádek je třeba zajistit zázemí většími zálohami v síle smíšených brigád, rozmístěnými mezi posádky na

6.1/41
větší vzdálenosti, rovněž šachovitě. Taková brigáda, která by se skládala ze 3-4 praporů, disponovala by kromě pěchoty i rotou ÚV a dělostřelectvem. Posádky a zálohy jsou pak organisovány v okrcích s okrcovým velitelstvím. V podstatě se tedy skládá ochranný systém v zázemí z brigád, rozložených podle důležitosti v krajích a vyzbrojených tak, jak to jejich speciální úkoly a terén vyžaduje.

Znalost terénu je důležitý předpoklad pro zdolání parašutistů.

Podmínkou dobré ochrany proti parašutistům je neustálé spojení mezi posádkami, strážemi a taktickými zálohami. Posádky jsou spojeny se strážemi na jednom, posádky a taktické zálohy na druhém radiookruhu. Spojení se kontroluje po 10 až 15 minutách, a neozve-li se některá stanice, vyšle k ní velitel okruhu nebo nejbližší velitel posádky silnou hlídku na průzkum.

III.

ZPRÁVY

Úplnému překvapení se vyhýbáme tím že zpravodajská služba sleduje letecký průmysl nepřítele, výcvik a pohyb parašutistických jednotek, jejich shromáždění a přípravy na nepřátelských leteckých základnách.

Zprávy o vysazení budou, s ohledem na možnost vyvolání paniky mezi obyvatelstvem, krajně nespolehlivé. Samotní parašutisté používají všemožné prostředky k zastírání vlastní situace. Budou to klamné výsadky (vyhození padáků), telefonování falešných zpráv a pod. S ohledem na malé, v terénu roztroušené jednotky, nebudeme se moci spolehnout ani na letecký průzkum, vyjma případ, kdy vlastní letectvo vysazení přímo pozoruje. Obrisy parašutisty obsazeného prostoru zjistíme jenom bojem, o jejich úkolech a složení, nám pak dodají zprávy zajatci.

IV.

BOJ PROTI PARAŠUTISTŮM

Boj proti parašutistům je veden ve vzduchu a na zemi. Letectvo hraje v boji proti parašutistům krajně důležitou úlohu. Jeho úkoly jsou především bojové a průzkumové, případně styčné a zásobovací. Snahou obránce bude, rušiti nepřítele již před a při startu na leteckých základnách, a to bombardovacím letectvem.

Stíhací letectvo rozptýlí ve vzdušném boji sestavu letounů

dopravující parašutisty a takto zabrání útočníku ve vysazení větší jednotky na malém nebo v předvídaném prostoru. Bojuje o nadvládu ve vzduchu nad oblastí vysazení, zabrání nepříteli v přistání, a když se to stíhačům nepodaří, bude to zase bombardovací letectvo, které ruší nepřítele při vyložení lidského a válečného materiálu nebo při shromáždění na zemi.

S výhodou může plnit letectvo tento svůj tak krajně důležitý úkol tím způsobem, že zamoří letiště shazováním plynových pum nebo postříkáním Yperitem.

Úzká spolupráce pozemních a leteckých sil je i zde jedna ze základních podmínek úspěchu. Letectvo podporuje bombardováním pohyby pozemních jednotek, zjistí prostory obsazené parašutisty, hlásí místa a sílu nově vysazených jednotek, udržuje styk pozorováním a shazováním zpráv do prostoru, kde nepřítel obklíčil jednotky vlastní sestavy (stráže, menší posádky) a zásobuje tyto střelivem a potravinami.

Pozemní boj proti parašutistům je jednak obranného, jednak útočného rázu. Stráže, umístěné při důležitých objektech, se brání na místě. Civilní obrana (domobrana) obsadí ještě nechráněné přechody, mosty a křižovatky, zdržuje postup nepřítele a ničí předměty a zařízení, které by mohl nepřítel používat; hlavně prostředky dopravní, pohonné hmoty, telefon a pod.

Zdolání parašutistů však bude úkolem vojska, a to tím způsobem, že vojsko odřízne jednotlivé oddíly od sebe, obklíčí a zničí je. Je to vyčištění terénu, kolový hon, provedený rychle, systematicky a energicky. Zvláštní důraz třeba klásti na rychlé jednání. Bez vysazení těžkého materiálu nemůže získati protivník trvalého úspěchu. Proto musí býti snahou ochránce ničení nepřítele rychle, ještě před přistáním, v letadlech nad zemí. Nutnost rychlého spádu tohoto boje nutí proti-pašutistického útočníka k tomu, aby zaujal v tomto boji nové útočné tvary rozčleněné do šířky. Nejasné obrysy parašutisty obsazeného terénu by mohly zavinit, že pěchota (proti-pašutistického oddílu) útočící ve schematické sestavě vede velkou část svých úderů do prázdna a ztrácí čas. Sledy rozčleněné do šířky a jdoucí za sebou musí býti uspořádány tak pružně, aby mohl zadní sled v širokém úseku zakročit ihned ve prospěch předního sledu.

První a nejdůležitější fáze je bojem bezpečně zjistiti obrysy obsazeného prostoru. Provede to průzkumný sled, který se skládá z většího počtu hlídek. Zde by se zase uplatnily jezdecké jednotky jako nejvíce způsobilé k prozkoumání terénu.

Za průzkumným sledem postupuje sled bojový. Zpravidla

1/41
to budou oddíly kombinované z různých zbraní a bojových prostředků.

Ohniska odporu se obklíčí, při čemž průzkumné hlídky zajišťují bojový sled. Narazí-li bojový sled na vážnější odpor, který nemůže zdolat vlastními prostředky, vyžádá si zesílení ze záložního sledu. Zásadní snahou velitele boj. sledu však je, postupovati v těsném styku se sousedy rychle kupředu a uzavřítí takto kruh kolem nepřítele. Někdy se může stát, že bojový sled narazí na menší, avšak tvrdě se bránící odpor. V takovém případě nebude ztrácet čas se zdoláním ohniska, nýbrž zajistí jej menší částí své jednotky, hlásí to nadřízenému veliteli a sám postupuje dále kupředu. I zde by se daly s výhodou používat chem. boj. látky (rychle prchající slzotvorné plyny). Zvláště dobře mají býti protiparašutistické jednotky vycvičeny v boji o osady. Zabrání menších osad bude zásadně úkolem bojového sledu, větších — sledu záložního.

I zde je podmínkou rychlé provedení manévru, aby neměl nepřítel možnost, zachytiti se ve vnitřku osady nebo organisovati protiútok.

Osadou postupují jednotky ve skupinách rovnoběžnými ulicemi, s těžištěm v jedné z nich. Složení skupin se kombinuje z různých zbraní podle potřeby. Každou skupinu je třeba rozdělit na sled úderný, na sled čističů a na sled doprovodných zbraní, zároveň ve funkci zadního voje.

Úderný sled jde pod ochranou vlastní palby a sledu doprovodných zbraní, který s výhodou střílí z vyvýšených míst (střechy, poschodí) vpřed až do prvního ohbí ulice. Tam se zastaví a vyčká čističů, jakož i přisunu doprovodného sledu. Vnikáním do domů a jich čištěním se nezabývá. Jsou to čističi, kteří následují úderný sled, kdož vnikají do domů, ničí jejich posádky ručními granáty a odzbrojují je.

V boji o osady je zvláště důležitá ochrana boků.

Ke spojení se může používat, pokud to jde, telefonické sítě. Zvláště důležité bude však spojení radiem.

Při boji proti parašutistům lze všude předpokládati nepřítele. Proto bude nutné zajistiti veškeré pohyby a zastávky ve zvýšené míře a to i tenkrát, jdou-li před námi vlastní jednotky. K tomuto zajištění se používají s výhodou hlídky motocyklistů nebo obrněná auta. Nikdy však nemůžeme používat jednotlivé spojky k dodání zpráv, nýbrž jen celé hlídky nebo obrněných aut.

Útočná vozba v boji proti parašutistům

Útočná vozba je důležitou zbraní v boji proti parašutistům.

Její úkoly budou průzkumného, bojového, styčného a zásobovacího rázu. Hlavně přispívá ÚV k rychlému likvidování parašutistů tím, že protkne obsazený prostor hlubokými nájezdy, získá takto zprávy o přítomnosti a složení nepřítele, zabráni mu v shromažďování, atd. Menší část ÚV může být přidělena odd. bojového sledu, jiná část se ponechá jako záloha; zásadně se však musíme vyvarovati rozptýlení ÚV.

Dělostřelectvo

Jako všude v pohyblivém boji, i zde ztrácí dělostřelectvo na své dřívější důležitosti. Je to hlavně proto, že nestačí se svou donosností, se svým příliš komplikovaným pozorovacím a spojovacím systémem sledovati rychlý spád boje. Prostorové úkoly, jako palby rušivé a zabraňovací, z velké části přebírá lehké bombardovací letectvo. Značně přibývá na důležitosti dělostřelectvu doprovodnému. Jsou to především malorážná děla (37–47 mm), způsobila nejen ke střelbě proti ÚV, ale pro svou pohyblivost, rychlou pohotovost k palbě a pro svoji přesnost palby jsou zvláště způsobila k boji v osadách, kde často pro nejasnost situace nemůžeme použít ani dělostřelectva větší ráže ani letectva. Jsou to zkušenosti války španělské, s kterými se zabývala svého času podrobně vojenská literatura (Krasnaja hvězda) těch států, které byly tvůrci dnešního způsobu válčení. Válka ve Španělsku má s dnešním bojem více společného než válka světová.

Dělostřelectvo z valné části v druhém sledu (oddíly), z části u bojového sledu (čtyři nebo baterie) bude přiděleno velitelům útočných skupin a sleduje útok zblízka od krytu ke krytu. Teprve když se vyskytne cíl na nějž jeho palba jest nezbytná, zaujme palebné postavení takové, z něhož může splnit úkol zblízka a rychle. Zásadně bude dělostřelectvo působiti přímou střelbou a to již proto, že nepřítel disponuje jenom omezeným počtem děl. Dělostřelectvo druhého sledu má za úkol zasáhnouti v případě vážných odporů, ale jen zřídka budeme potřebovati silnější koncentrace dělostřelecké palby. Za pochodu, při zastávkách a v palebném postavení musí býti dělostřelectvo vždy náležitě zajištěno.

Bratří!

Před Vámi stojí nepřítel který není sentimentální. Naše povinnost káže nám proto bojovat až do smrti.

T. G. M.: Proslov k čs. střelecké brigádě v Rusku r. 1917.

CHARAKTERISTIKA NĚM. DOPRAVNÍCH LETOUNŮ

<i>Typ</i>	<i>Únosnost v kg.</i>	<i>Mužů</i>	<i>Rychlost v km.</i>	<i>Akční radius v km.</i>
Junkers G 38 . .	8.659	40	170	575
Junkers JU 90 . .	6.905	40	208	1.050
Junkers JU 52/3m. .	4.840	14-20	260	450
Condor FW 200 . .	4.830	30	347	625
Blohm a Voss BV L 42	4.750	30	347	1.600
Junkers JU 86 . .	2.300	12	208	750
Průměry . . .	5.380	—	—	1.516

VÁHA PARAŠUTISTICKÝCH JEDNOTEK

<i>Jednotka</i>	<i>Složení</i>	<i>Počty</i>	<i>Výzbroj</i>	<i>Váha v kg.</i>	<i>Počet letounů</i>
Rota . .	3 čtyř lehké 1 četa dopr. zbr.	180	9 leh. kul. 2 těž. kul. 2 minomety	17.950	3·3
Prapor . .	3 roty (typ shora)	650	27 leh. kul. 14 těž. kul. 17 minometů 4 KPÚV 10 chen.	98.705	18·5
Baterie 47 mm.	—	60	4 KPÚV 10 chen.	35.000	10
Baterie 75 mm.	—	80	4 děla 12 chen.	47.000	12
Rota ÚV	—	80	21 tanků (6 tun.)	147.000	30
Brigáda :	3 prapory pěch. 1 oddíl děl. 47 mm. 1 oddíl děl. 75 mm. 1 rota ÚV 1 rota žen. 1 rota radiotel.				161-180

Ve váze parašutistických jednotek je zahrnuta váha střeliva :

Pro pušku 200 nábojů, LK 1.500, min. 100, těžký kulomet 2.500, KPÚV 200, kanony 47-75 . . . 200, a pro každého muže 5 ručních granátů, jako první sled střeliva. Další zásobování ze vzduchu (vyznačovací terče).

ADMINISTRATIVNÍ SMĚRNICE

„Vojenské rozhledy“ jsou vydávány v rámci osvětové činnosti 1. čs. brigády.

Redakční časopisu je pověřen redakční kruh, sestávající z těchto členů:

pplk. gšt. Karel LUKAS
mjr. pěch. Jar. NOVÁK
mjr. gšt. Lad. MAREK
mjr. gšt. Jar. KURZ
škt. gšt. Karel PROCHÁZKA.

Redakční kruh provádí výběr, třídění, po případě úpravu došlých příspěvků. Došlé příspěvky budou uveřejněny v jednotlivých číslech časopisu tak, aby každé číslo obsahovalo themata různé povahy, uspořádána v tyto statě:

- 1.) Stať všeobecná: články z všeobecné taktiky, články vojensko-politické, voj.-hospodářské, voj.-zeměpisné a pod.
- 2.) Stať zbraní: články řešící otázky taktiky pěchoty, dělostřelectva, letectva a jiných zbraní.
- 3.) Stať služeb: články řešící otázky zásobování, odsunů a činnosti služeb všeobecně.

Před uveřejněním článků obsahu jiného než vyhraněně vojenského, přizve redakční kruh nebo jeho člen pro zkoumání a posouzení příspěvku, odborníka technika, právníka, národohospodáře a pod. ku součinnosti.

Články jsou uveřejňovány pod jménem autorovým po případě u společné práce pod jménem autorů.

Příspěvky jsou zasílány a podrobné informace vyžadovány u jednatele „Vojenských rozhledů“ mjr. gšt. Jar. Kurze u náhradního tělesa.

Údobí vydávání jednotlivých čísel V.R. budou stanovena podle administrativních možností a podle počtu příspěvků. Vydání jednotlivých čísel bude uveřejněno v Našich Novinách.

Snahou redakčního kruhu bude opatřit dopisovatelům V.R. cizojazyčnou literaturu (knihy, periodický odborný tisk) jako podklad pro jejich práci.

Themata pro práci dopisovatelů, které redakční kruh chce v příštích číslech uveřejniti:

Změny v nazírání na použití jednotlivých zbraní po zkušenostech získaných v taženích 1939-41.

Rozbor o použití zbraní a jednotek nově zavedených u čs. jednotek, na př. pásová vozidla u praporů, motoeskadrona, samostatná kulometná rota a pod.

Porovnání spolupráce zbraní ve vyšší jednotce organizačního složení ve Francii a ve vyšší jednotce typu britského.

Vliv motorisace trénů na bojovou akci a na chod služeb.

Popis a rozbor bojových akcí, jichž se bojové jednotky účastnily ve Francii v r. 1940.

Problémy letectva: zkušenosti z bojů, rozhovory o použití, součinnost s pozemními jednotkami, bombardování všeobecně a bombardování střemhlav zvláště, stíhači, součinnost při OPL, vývoj doktriny a pod.

Problémy, které vyplývají z možnosti dohledného boje na ostrově anglickém: boj o pobřeží, boj s vysazenými jednotkami, součinnost s Home Guard, užití BCHML.

Úvahy o boji v Řecku a Africe.

Otázky vojenské psychologie

Porovnání voj. hospodářských poměrů v první a druhé čs. republice s poměry v protektorátě Čechy a Morava v míru v r. 1939 a dnes.